

گی با مهدیه، دلاوری هنرمند سیرجانی؛

دختر شیشه‌های رنگه

دانشگاه به دلیل اینکه اطلاعاتم کم بود زیاد راضی نبودم و قصد کنکور مجدد داشتیم تا اینکه از ترم سوم هر ترم واسم جذاب تر شد این رشته و متوجه شدم با اون چیزی که بهم گفته بودن راجع به صنایع دستی، تفاوت زیادی داشت.

رسیدم به سال های آخر دانشگاه و با رشته فیوزگلس در دانشگاه آشنا شدم.

به یاد دارم که اولین خروجی که از کوره شیشه داشتیم، یک نگین بود که اونم با کلی ترس برش زده بودم، و عجیب واسم جذاب بود.

شاید باورتون نشه که اون نگینی که ساختم شبیه یه معجزه بود درونم. آنقدر که حالم رو خوب کرد و علاقه مند شدم به این رشته و ادامه مسیرهای آموزشی در تهران و شیراز و...، و این بود شروعی واسه فعالیت در هنر فیوزگلاس واسه من.

و از اون روز تا به الان ۱۰ سال می گذره که تجربیاتی هر چند ناچیز (به دلیل محدودیت های مواد اولیه و ...) در این هنر فوق العاده جذاب دارم و هنوز مسیر طولانی برای معرفی این هنر ارزشمند و پتانسیل های این متریکال لوکس به افراد در معماری دارم.

سمیرا سرچمی

گزارش

این دختر هنرمند همشهری را خیلی‌ها می‌شناسیم. با شیشه و تیله و با پنجره‌های رنگین کمانی عمارت چهارطاق. مهدیه دلاوری متولد ۱۳۶۹ و کارشناس صنایع دستی از دانشگاه بیرجند است و فعال در خانه آبگینه تیله در رشته فیوزگلس، لمپ وورکینگ و استین گلس. با این هنرمند سیرجانی گپ و گفتی داشتیم.

■ برای شروع از خودت بگو. پر و پیمان. از زندگی. از اینکه فعالیتت را از کی شروع کردی؟ علاقه‌ت به این هنر چه جوری شکل گرفت و....

قصه من از اینجا شروع شد که سال ۸۷ دانشگاه بیرجند رشته صنایع دستی رتبه آوردم و قبول شدم و در حالی که به دنبال قبولی در رشته گرافیک بودم مجبور به ادامه در رشته صنایع دستی شدم، سال اول